

NTFR 2016/1080 Geen procesbelang bij hogere aanslag**Rechtbank Zeeland-West-Brabant 19 januari 2016, nr.14/6530**

Belastingjaar/tijdvak	2011 en 2012	☐ Bronndocument
Trefwoorden	bestendige gedragslijn, incidenteel fiscaal voordeel, stelselwijziging, verliesverdamping, goed koopmansgebruik	
Wetsartikelen	Wet IB 2001-art. 3.25 Wet VPB 1969-art. 21a	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
ECLI	ECLI:NL:RBZWB:2016:210	

Samenvatting

Belanghebbende verhuurt onroerende zaken. In 2012 heeft belanghebbende een sinds februari 2011 leegstaande onroerende zaak verkocht, waarbij een boekwinst is behaald van € 81.605. In 2013 doet belanghebbende aangifte VPB 2011. Belanghebbende heeft daarin de waarde van de verkochte onroerende zaak opgewaardeerd met € 81.605. Een deel van de belastbare winst heeft belanghebbende verrekend met verliezen uit 2001 en 2002. De inspecteur heeft deze winstneming in 2011 niet geaccepteerd. Hij heeft het belastbaar bedrag in 2011 verlaagd tot nihil, waardoor een deel van de verliezen uit oude jaren is verdampt. De winst over 2012 heeft de inspecteur verhoogd met € 81.605.

Belanghebbende wil dat de aanslag 2011 hoger wordt vastgesteld om zo te voorkomen dat oude verliezen verdampen. De rechtbank oordeelt ten eerste dat belanghebbende geen belang heeft bij zijn beroep over de aanslag 2011. Belanghebbende kan door zijn beroep namelijk niet in een betere positie komen dan waar hij al in verkeert. Daarnaast is de rechter niet bevoegd de aanslag te verhogen. Ook als het beroep zich tegen de verliesverrekeningsbeschikking richt, is er geen belang. De rechtbank onderkent wel dat belanghebbende een belang heeft gelet op het gevaar van verliesverdamping. Echter, het krijgen van duidelijkheid op de vraag of herwaardering mogelijk is, is onvoldoende voor een procesbelang in 2011. Deze vraag kan immers ook aan de orde komen in de aanslag over 2012. Daarin is wel een belang.

De rechtbank oordeelt ten aanzien van het jaar 2012 dat goed koopmansgebruik niet toelaat de onroerende zaken door middel van een stelselwijziging te waarderen tegen werkelijke waarde. In dit geval is reden van de stelselwijziging namelijk het voorkomen van een incidenteel fiscaal nadeel (verliesverdamping), hetgeen op één lijn moet worden gesteld met het behalen van een incidenteel fiscaal voordeel. De omstandigheden die belanghebbende aanvoert vormen geen bijzondere omstandigheid die een wijziging in de bestendige gedragslijn rechtvaardigt.

(Beroep 2011 niet-ontvankelijk, beroep 2012 ongegrond.)

Commentaar

Op grond van art. 8:70 Awb kan de belastingrechter het beroep van een belastingplichtige niet-ontvankelijk verklaren. De belastingrechter maakt van deze mogelijkheid onder meer gebruik als de belastingplichtige geen procesbelang (meer) heeft. In deze zaak is de vraag of de belastingplichtige voor het jaar 2011 een procesbelang heeft bij het instellen van het beroep. De belastingplichtige wil in deze zaak een 'truc' uithalen om ervoor te zorgen dat zijn verliesverrekening niet verdampt. Deze 'truc' leidt onder de streep niet tot een ander te betalen bedrag aan belasting. In beide situaties (met of zonder volledige verliesverrekening) blijft sprake van een nihilaanslag. Niets betalen is niets betalen, wat de weg naar deze uitkomst ook is. Die conclusie trekt de rechtbank ook. De rechtbank oordeelt dat de belastingplichtige niet in een betere situatie terecht kan komen dan hij al zit zodat hij geen belang heeft bij het instellen van het rechtsmiddel.

De rechtbank laat het niet bij deze beoordeling, maar betreft daarbij ook de vraag of op grond van art. 21a Wet VPB 1969 een procesbelang zou kunnen ontstaan voor de belastingplichtige. Dit artikel biedt een belastingplichtige de mogelijkheid om een rechtsmiddel aan te wenden om daarbij de volgorde van de verliesverrekening, de aard van de verliezen of een te hoge verliesverrekening ter discussie te stellen. Ook dit artikel kan de belastingplichtige niet baten om een procesbelang te creëren. Zijn argument is namelijk dat in dit geval de winst moet worden verhoogd, zodat een hoger bedrag aan verliesverrekening kan worden benut. Dit argument valt echter niet onder de criteria van art. 21a Wet VPB 1969, zodat de rechtbank het verwerpt.

Tot slot beoordeelt de rechtbank of het argument van de belastingplichtige toch tot een ontvankelijk beroep moet leiden omdat anders sprake zou kunnen zijn van een gebrek in de rechtsbescherming. Ook hier ziet de rechtbank geen heil in omdat het materiële belang van de belastingplichtige eigenlijk is gelegen in het jaar 2012 en hij zijn argumenten in een procedure over dat jaar dus maar naar voren moet brengen. Kortom, de rechtbank oordeelt dat de belastingplichtige in 2011 geen (proces)belang heeft bij het instellen van zijn beroep, zodat dit beroep niet-ontvankelijk is.

De rechtbank heeft echter gelijktijdig ook de beroepsprocedure over 2012 behandeld en beoordeeld. Bij die beoordeling weegt de rechtbank af of de belastingplichtige zijn 'truc' mocht uithalen om ervoor te zorgen dat hij in 2012 in feite geen winst behaalt, maar dat die winst naar voren wordt gehaald door de waardering aan te passen zodat de boekwinst met het verlies kan worden verrekend. Om deze 'truc' toe te kunnen passen moet de belastingplichtige afwijken van zijn normale stelsel van waardering. Een dergelijke afwijking kan, mits daartoe gegronde redenen aanwezig zijn. Een wijziging op grond van willekeur of om een fiscaal voordeel te behalen, mag niet. Met dit laatste criterium is de rechtbank er in deze zaak al. De enige reden voor de 'truc' is immers gelegen in het feit ervoor te zorgen dat de verliesverrekening niet verdampt en dus om een fiscaal voordeel te behalen, beter gezegd om te voorkomen dat een

fiscaal nadeel ontstaat. De rechtbank staat de afwijking van het normale stelsel van waardering dan ook niet toe. Dat betekent dat de boekwinst 'gewoon' in 2012 in de belastingheffing moet worden betrokken en de belastingplichtige de deksel op de neus krijgt voor de verliesverrekening omdat die is verdampt. De enige mogelijkheid voor de belastingplichtige om deze verliesverdamping tegen te gaan, was ervoor te zorgen dat de verkoop in 2011 had plaatsgevonden en niet pas in 2012. Maar goed, dat is achteraf praten, hetgeen altijd makkelijker is dan vooraf.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2016-1080>

Datum: 25-4-2016 15:18:21

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.